

عنوان مقاله:

بررسی بهبود عملکرد هواگرمکن خورشیدی مجهر به جت برخوردی

محل انتشار:

سی و یکمین همایش سالانه بین المللی مهندسی مکانیک ایران و نهمین همایش صنعت نیروگاهی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده‌گان:

مهدی اشجع - دانشجوی دکتری، دانشگاه کاشان، کاشان

قبرعلی شیخ زاده - استاد، دانشگاه کاشان، کاشان

ابوالفضل فتاحی - استادیار، دانشگاه کاشان، کاشان

سمیه جلالی - دانشجوی دکتری، دانشگاه کاشان، کاشان

خلاصه مقاله:

همزمان با افزایش مصرف انرژی خورشیدی به عنوان یک منبع نامحدود، چگونگی پهنه وری از آن در تجهیزات وابسته نیز حائز اهمیت می‌باشد. یکی از تجهیزات مهم در استخراج انرژی خورشیدی، هواگرمکن‌ها است. از اینرو، ایجاد یک وضعیت کارکردی بهینه برای این نوع تجهیزات از اهداف مطالعات مرتبط با انرژی‌های نو است. در پژوهش حاضر به کمک نرم افزار انسیس فلوئست ۲ تاثیر قطر و ارتفاع جت‌های برخوردی ۳ روی کف کanal هواگرمکن خورشیدی در محدوده اعداد رینولدز ۱۰۰۰۰ تا ۲۵۰۰۰ و با شدت آشفتگی ۵ و ۱۰ درصد بر عدد ناسلت و ضریب ارزیابی عملکرد^۴ و ضریب اصطکاک بررسی شده است. همچنین، هندسه بهینه برای حداکثر انتقال حرارت بدست آمده است. جریان هوای آشفته با استفاده از مدل k-E^۵ شبیه سازی شده است و اتصال سرعت و فشار با استفاده از الگوریتم سیمپل انجام شده است. اعتبارسنجی کار حاضر با مقایسه نتایج در یک هندسه‌ی مشابه با مراجع موجود در محدوده عدد رینولدز پکسان انجام شده است، که اختلافی کمتر از ۴٪ درصد مشاهده شده است. بر اساس نتایج بدست آمده عدد ناسلت به میزان نه برابر در مقایسه با هندسه کanal بدون جت برخوردی افزایش می‌یابند. عدد ناسلت حداکثر در عدد رینولدز ۲۵۰۰۰، شدت آشفتگی ۵ درصد، نسبت قطر ۰.۷۸۰ و نسبت ارتفاع ۰.۲۸۶ بدست آمده است. همچنین حداکثر ضریب اصطکاک نیز برای هندسه مشابه ولی شدت آشفتگی ۱۰ درصد بدست آمده است.

کلمات کلیدی:

گرمان خورشیدی، ضریب ارزیابی عملکرد، جت برخوردی، انتقال حرارت بهینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1668669>